

רשומות

הצעות חוק

13 במרס 2000

2858

1 באדר ב' התש"ס

עמוד

324	הצעת חוק סימון כלי רכב (מניעת גניבות) (הוראת שעה) (תיקון), התש"ס-2000
325	הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 5), התש"ס-2000

**הצעת חוק סימון כלי רכב (מניעת גניבות) (הוראת שעה) (תיקון),
התש"ס-2000**

1. הוספת סעיף 18א בחוק סימון כלי רכב (מניעת גניבות) (הוראת שעה) התשנ"ח-1998, אחרי סעיף 18 יבוא:

- 18א. (א) בסעיף זה -
- "ההסכם" ו"שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" - כהגדרתם בסעיף 1 לפקודת ביטוח רכב מגועי [נוסח חדש], התש"ל-1970;²
- "מוצר תעבורה" - מכלל, מכשיר או אבזר וכל חלק המשמש או המורכב ברכב לרכות חלק חילוף וכל מוצר שהוא חלק מצויד הרכב;
- "מוצר תעבורה משומש" - מוצר תעבורה שפורק מרכב שלא לשם הרכבתו מחדש באותו רכב;
- "רכב" - רכב מגועי כהגדרתו בפקודה.
- (ב) לא יעשה אדם כל פעולה במוצר תעבורה משומש משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.
- (ג) על אף האמור בחוק זה, לא יסומן חלק משומש ברכב משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.
- (ד) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע סעיף זה, והוא רשאי, בהסכמת שר התחבורה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

"איסור שימוש במוצרי תעבורה משומשים משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית"

ד ב ר י ה ס ב ר

התיקון המוצע יאפשר אכיפה משולבת של איסור שימוש בחלקי רכב משומשים משטחי האחריות הפלסטינית עם הטלת חובת הסימון על פי חוק הסימון המאפשרת זיהוי של חלקי רכב גנובים כאשר הם נמצאים במוסכים ובבתי עסק.

סעיף 1 מוצע להוסיף לחוק הסימון סעיף שבו ייקבע איסור הזהה לזה שנקבע עד היום בצווי הפיקוח, לעשות כל פעולה בכל מוצר תעבורה משומש שמקורו בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, וזאת כדי להילחם בתופעה של העברת כלי רכב גנובים מישראל לשטחי האחריות הפלסטינית, לשם פירוקם והעברתם חזרה לישראל למוסכים או לבתי עסק כחלקי רכב משומשים. (סעיף 18א(ב) המוצע)

כמו כן מוצע לאסור במפורש סימון לפי חוק הסימון של חלקי רכב שמקורם בשטחי האחריות הפלסטינית, וזאת כדי למנוע "הלבנה" של חלקים אלה על ידי הסימון. (סעיף 18א(ג) המוצע)

שר התעשייה והמסחר הוציא ב־10 בספטמבר 1998 וב־20 באוקטובר 1999, בתוקף סמכותו לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957, צווי פיקוח על מוצרי תעבורה משומשים משטחי האחריות הפלסטינית (להלן - צווי הפיקוח). בהתאם לצווים אלה נאסרה בישראל כל פעולה במוצרי תעבורה משומשים שמקורם בשטחי האחריות הפלסטינית, וזאת כאמצעי נוסף להתמודדות עם התופעה של גניבת כלי רכב מישראל לשם העברתם לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית והחזרתם לישראל כחלקי רכב משומשים.

פעילות האכיפה של צווי הפיקוח בידי המשטרה הביאה לירידה בביקוש לחלקי רכב גנובים ולירידה של עשרות אחוזים במספר גניבות הרכב ביחס לתקופות מקבילות אשתקד.

נוכח הצלחה זו מוצע לעגן את האיסור האמור במסגרת חוק סימון כלי רכב (מניעת גניבות) (הוראת שעה) התשנ"ח-1998 (להלן - חוק הסימון), שחוקק במקביל להוצאת צווי הפיקוח.

¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 290.

² דיני מרינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.

"(5) העושה פעולה במוצר תעבורה משומש משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית בניגוד להוראת סעיף 18א; ואולם לענין סעיף 18א(ב) תהיה זו הגנה למי שעשה את הפעולה, אם יוכיח אחד מאלה:

(א) כי רכש את מוצר התעבורה המשומש כדין לפני יום כ"ט באלול התשנ"ח (20 בספטמבר 1998);

(ב) כי רכש את מוצר התעבורה המשומש בתום לב בישראל ממי שעוסק במכירתו, וכי המכירה היתה במהלך עסקיו הרגיל."

דברי הסבר

יחד עם זאת, מאחר שצו הפיקוח שקבע את האיסור לראשונה נכנס לתוקפו ביום 20 בספטמבר 1998, מוצע לקבוע, כפי שנקבע גם בצווי הפיקוח, כי תהיה זו הגנה למי שעבר על הוראות סעיף 18א אם יוכיח כי רכש את מוצר התעבורה המשומש לפני מועד זה או כי רכש אותו בתום לב, כתנאי השוק, ובמהלך העסקים כרגיל.

מאחר שמדובר באיסור שייאכף בידי משטרת ישראל ולא בידי פקחי משרד התחבורה, מוצע לקבוע כי השר לביטחון הפנים הוא הממונה על ביצוע הוראות סעיף זה. (סעיף 18א(ד) המוצע)

סעיף 2 מוצע לקבוע בסעיף 10 לחוק הסימון, שהוא סעיף העונשין, הוראה עונשית שתחול על מי שעבר על הוראות סעיף 18א המוצע.

הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 5), התש"ס-2000

1. בחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), התשנ"ו-1996 (להלן - החוק) תיקון סעיף 1 העיקרי, בסעיף 1 -

(1) ברישה, במקום "ארבע שנים" יבוא "חמש שנים";

(2) בפסקה (2), בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 -

(א) סעיף 12 שענינו עבירה מינהלית - בטל;

(ב) בסעיף 12, במקום "סעיפים 12 ו-12ב" יבוא "סעיף 12 ובמקום "סעיפים 12א(א) ו-12ב" יבוא "סעיף 12א(א) ו-12ב".

2. תחילתו של חוק זה ביום ז' באדר ב' התש"ס (14 במרס 2000). תחילה

דברי הסבר

מאחר שהתנאים הביטחוניים שהביאו לחקיקת ההסדר בעינם עומרים, מוצע לשוב ולהאריך את תוקפו של החוק בשנה נוספת.

כמו כן מוצע לבטל את סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, שהוסף בחוק, הקובע כי עבירה לפי סעיף 12 לחוק האמור (שהוסף גם הוא בחוק), שענינו "הלנה, העסקה והסעה שלא כדין", היא עבירה מינהלית, וזאת בשל חומרת העבירה וניסיון העבר.

חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), התשנ"ו-1996 (להלן - החוק), חוקק בשנת 1996 ותוקפו נאריך מעת לעת. תוקפו של החוק עומד לפוג ב-14 במרס 2000.

החוק הקובע תיקוני חקיקה בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991, ובחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, אלתת מענה לסכנה לביטחונם של תושבי ישראל מצד תושבי אזורי יהודה, שומרון וחבל עזה, הנכנסים למדינה השהוים בה שלא כדין.

הוראת מעבר 3. לא יועמד אדם לדין בשל עבירה שנעברה לפי סעיפים 102, 101 ו-102 לחוק הכניס לישראל, התשי"ב-1952, וסעיף 2 לחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991 בתקופה שמיום ז' באדר ב' התש"ס (14 במרס 2000) עד יום פרסומו של חוק זה.

דברי הסבר

1985, והוראות החוק האמור יחולו עליה, בשינויי המחוייבים בשל הוראות סעיף זה וסעיף 102.

(ב) לעבירה מינהלית לפי סעיף זה יהיה קנ מינהלי קצוב של 2,000 שקלים חדשים, לגבי כל תוש האזור שלגביו נעברה העבירה. ובעבירה מינהלית חוזר - כפל הקנס האמור; לענין זה, "עבירה חוזרת" כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985.

בעקבות התיקון המוצע ישאר העונש על עבירה לפי סעיף 102 מאסר שנתיים או קנס.

חזו לשונו של סעיף 102, שמוצע לבטלה:

"עבירה מינהלית

102. (א) עבירה לפי סעיף 102 היא עבירה מינהלית, כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-

³ סיח התשנ"א, עמ' 102.